

Mélyen tisztelt Tanár Úr!

A beküldött lenyomat nem csak
és nem annyira tartalmával költöz le,
még inkább mint annak bizonyosága,
hogy Tanár Úr sem rólam, sem esz-csup
témáimról nem feledkezett meg. Lige-
delmével Fracudal kis czükkét egyelőre meg-
tartom correcturánál való felhaszná'ásra.
Erről a tárgyról már a negyedik kört
hírtam le. Az Ethnographiának Bölcsészeti
Küldelem, a RE I a zsidó vonatkozásokat
Különös részletre körti majd, Paul Meyer

pedig már elfogadta a párizsi
Románia részére az összehajlalt dolgozatot,
melyben valamennyi számonra hivatkozható
adatot (a központi francia és külügyi kie-
melésével) rendszeresen ismertettem.
Nagy látvány, hátán van még egy ötödik
bőr, amint a néző fejétet, mint
közébe nem tartozó jelkeltetés has
hozzávetéséket, a Románia vissza-
utasította.

Paralyi éven tehát az elvá-
lasztó kard jegyben állott. Jelképez
Ántar onajnem kizárólagosan foglalkoztat,
-kés ez időn utazdász és látogatásról fog-
tala) lassabban haladok. De minsz

oly analógiát találtam, melynek el-
bámul az ember, vajjon az az állatka-
gos Ásmái pári honnan ismerte.
Bertrand de Bar-lez vagy legalább
is Victor Hugo.

Ó Nagyságának kezei előtt,
Károly Kollega urat idézőkbe

halás tisztelettel vagyok

Kis-Jezseu-zele.p. Nagy-Virág 1906 VIII/10

Heller Doros.